

**661101 ไทยเรามีลีลาธรรมาธรรมะสงครามที่งดงามที่สุดใน
โลกยุคนี้ พุทธศาสนาตามภูมิ ราชธานีอโศก**
<https://www.boonniyom.net/53609.html>

ดาวโหลดเอกสารที่

<https://docs.google.com/document/d/138swRXNwV-haRIOfJZPyiMQ4E4YkQ3cB/edit?usp=sharing&ouid=101958567431106342434&rtpof=true&sd=true>

ดาวนโหลดเสียงที่

<https://drive.google.com/file/d/1pc4cJJrual0ueHJI4-W8FIUgknIPpQXz/view?usp=sharing>

และ

https://podcasters.spotify.com/pod/show/dhamaporkru/episodes/661101-108-1-_-e2bs5br

ดูวิดีโอได้ที่ <https://fb.watch/o1WCmQ07Ha/>

และ <https://youtu.be/vWkfSKrGx6s>

มีฉบับ <https://youtu.be/FfxJTFlgzHc>

สมณะเดินดิน...วันนี้วันพุธที่ 1 พฤศจิกายน 2566 แรม 3 ค่ำ
เดือน 11 ปีเถาะ ที่บวรราชธานี

ทุกอย่างก็คืบคลานใกล้เข้าสู่งานวันมหาปวารณาไปเรื่อยๆ
พรุ่งนี้รายการภาคค่ำจะเป็นรายการพิเศษ จะรวมเพลงเด่นๆ ที่จัด

คอนเสิร์ต เขาจะคัดเอามารวมกัน เป็นรายการหนึ่งเลย สำหรับบางคนที่ใครดูบ้างไม่ได้ดูบ้างก็จะได้ดูรวมกัน ออกรายการพรั่งนี้

พอถึงวันศุกร์ก็จะเป็นรายการปฐมนิเทศ เป้าหมายของการร่วมงานนี้ทำอย่างไรจึงได้ประโยชน์สูงสุด ในงานมหาปวารณา

ส่วนเย็นวันเสาร์ พ่อครูจะเริ่มเทศน์ตั้งแต่เย็นวันที่ 4 และจะเทศน์อีกทีคือเย็นวันที่ 7 สมณะกับสิกขมาตุ จะเริ่มประชุมตั้งแต่เช้าวันที่ 3 เวลา 7.00 - 9.00 น. สมณะทำพิธีเข้างานมหาปวารณา จะประชุมตั้งแต่ 4:00 น. วันที่ 4 ส่วนวันที่ 5 ตอนเย็น จะมีนักร้องมาร่วมรายการเย็น นี่เป็นรายการคร่าวๆ จะไล่ตั้งแต่วันที่ 4-9 ถึงวันที่ 9 ก็เป็นวันหมดงาน

กิจกรรมของพวกเราที่ผ่านมา ดูก็มีความลงตัวไปตามลำดับ น้ำท่วมปีนี้ แม้เราเสียต้นกล้วย เสียต้นมะละกอไปไม่ใช่หน่อย แต่ก็คุ้มกับภาวนะน้ำท่วม เพราะทำให้พวกเราได้ถือโอกาสสะสาง เคลียร์ข้าว เคลียร์ของ คิดว่าน้ำจะท่วมรุนแรง เพราะเราดูที่อื่นเขาก็ท่วมกัน เต็มที่ เราก็ไม่ประมาทนะ เพราะฉะนั้นเพื่อความปลอดภัย ก็เลยถือโอกาสรีบสะสางข้าวของกัน ทำให้สถานที่ในบ้านราชโล่งไปเยอะเลย รู้สึกว่ากระบวนการแมวบินจะมีคนเรียกร้อง แต่อาจจะเรียกร้องให้ไปจัดการคนอื่นนะ เจ้าของที่คงไม่ได้เรียกร้องสักเท่าไร เช่น บอกว่าอย่างนี้น้ำจะไปพุทธสถานอื่นบ้าง สมณะที่ท่านดำเนินการก็บอกว่าใครอยากให้ไปช่วยดำเนินการก็บอก จะไปช่วยชนให้

ตอนนี้ค่าใช้จ่ายที่วิฑาวเทียมก็ไม่ค่อยพอใช้ รู้สึกว่าของที่ไม่ได้ใช้ เก็บมา 5 ปี 10 ปี 1.ทำให้เสียของ 2. อาคารหรือที่เก็บของก็ใช้ประโยชน์ไม่ได้ จะเอาไปไหนก็ไม่ได้ เพราะเจ้าของไม่อนุญาต แม้แต่สาธารณโภคีก็มีวิญญานเป็นเจ้าของอยู่นะ ทำให้เสียข้าวของ เสียพื้นที่อาคาร และเสียจิตวิญญานที่ไปยึดไปหวงเหวน

พ่อครูก็เคยอธิบายเมื่อเร็วๆ นี้ว่า ถ้าแค่ โอฟาริกัธตดา เค่วตฤ ภายนอก เรายังจะไม่ได้ จัดการไม่ได้ แล้วจะไปเพ่งเล็งจัดการกับ มโนมยัธตดา อรูปัธตดา จะได้อย่างไร เหมือนอย่างที่เราครุยก ตัวอย่างเทียบเคียงกับหลวงตามหาบัว ที่หมากพลู บุหรี่ ยังจะไม่ได้ แล้วจะไปละกิเลสละเอียดได้อย่างไร เพราะของหยาบๆ ภายนอกก็ ยังยึดถือติดอยู่อย่างนี้

นี่ก็เป็นความลงตัวของบ้านราช ที่เราเตรียมพร้อมเรื่องน้ำท่วม ก็เลยได้สะสาง เคลียร์ข้าวของ เคลียร์สถานที่

ปีนี้ได้ขอคิดว่า งานฉลอง 30 ปี บ้านราช ไม่ใช่ว่า เมื่อครบวัน ฉลองก็จะเอาข้าวของมากินกัน หรือฉลองก็ให้กินก๋วยเตี๋ยวกันอย่าง นั้น อย่างนั้นให้พวกเด็กอนุบาลตักตักฉลองกัน แต่พวกสังคมอาริยะ จะฉลองแบบไหน เราควรฉลองโดยการปฏิบัติบูชา ทำให้สังคม อุดมการณ์ มนุษย์วรรณะ 9 ไม่ใช่ความฝัน ไม่ใช่เรื่องพิสูจนน์ไม่ได้ทำ ไม่ได้ มันเป็นเรื่องน่าจะทำพิสูจนน์ได้ทำได้ เป็นเอหิปปัสสิโก นี่ก็ เป็นความลงตัวอีกอันหนึ่งของน้ำท่วมก็เป็นสิ่งที่ดีมากๆ

ตอนนี้ น้ำท่วมก็ไม่มาก น้ำมาช่วยชีวิตระดับน้ำ(ระดับความลึก ของน้ำ)ให้รู้ว่า พื้นที่ตรงไหนที่สูง ที่ต่ำ ตรงไหนควรทำให้สูงขึ้น ท่านถักบุญก็คำนวณไว้หมดแล้วว่า ตรงไหนควรจะทำอะไรให้เกิด ความปลอดภัย ทำให้เราจัดการอะไรต่างๆ ให้ลงตัว

งานเจ พวกเราไปช่วยกันรู้สีกว่ามีไฟมาก บุญญาวุธหมายเลข 1 พวกเราก็ไปกันเต็มที ผลพวงของงานเจ สิกขมาตุไป มีคนบอกว่า รถยนต์ของเราที่เป็นรถ 6 ล้อ มันไม่ปลอดภัย ใช้ไม่ได้แล้ว เช่น รถ เจทุ่ง ที่ได้มาจากการขายอาหารเจทุ่งศรีเมืองเมื่อ 20 ปีมาแล้วที่ขับ ไป มันก็ขับไป เสียไป เราน่าจะได้มีรถคันใหม่ บางคนบอกว่่าน่าจะ ซื้อ 2 คัน โอ้ มาตามเทวดาจัดสรรให้เลย เพราะคนซื้อลงสรรค์ไปหา

ชื่อมาเอง ลงสรรค์เป็นมือเก่า ที่สามารถคัดสรรรถมาได้เป็นอย่างดี ผลพวงของงานเจ ก็ถือว่าได้รถ แม้จะไม่ใหม่ป้ายแดงทีเดียว แต่ก็ได้รถที่ดีคุณภาพปลอดภัยมาไม่แพ้มือ 1 เป็นทั้งรถ 6 ล้อโดยสาร ด้วย และรถบรรทุกของด้วย เพราะในช่วงงานคอนเสิร์ต เราก็ต้องขนข้าวของ ขนคน ไปรวมที่กรุงเทพฯ เหมือนกัน

คอนเสิร์ตที่ว่า จะจัดวันที่ 9 มิถุนายน 2567 เลขสวย แต่เอาเข้าจริงๆ ทางศูนย์วัฒนธรรมแจ้งว่า เขามีความจำเป็นต้องขอเลื่อนเราเป็นวันที่ 2 มิถุนายน 2567 แทน พอรู้ว่าเป็นวันที่ 2 พวกเราก็โละออกไปเลย เพราะถ้าไปตรงวันที่ 9 เราก็จะจัดได้ยาก เพราะมันตรงกับงานอโศกรำลึก ที่จัดถึงวันที่ 10 มิถุนายน ก็คงจะยุ่งวุ่นวาย แต่ถ้าจัดวันที่ 2 ก็จะไม่เกี่ยวกับงาน

สรุปว่ามนุษย์คิดจะไม่ลงตัว พระเจ้ากำหนดมาทุกอย่างลงตัวหมด พระเจ้ากำหนดมาดีที่สุดแล้ว มนุษย์อย่าไปคิดอะไรกันมากเลย ดูลำดับเหตุการณ์เรื่องราวต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชุมชนของเรา คิดว่าเป็นเรื่องราวที่ทำให้เกิดความลงตัวมากเลยในปี นี้ แต่จะลงตัวที่สุดก็คือทำให้ใจให้ลงตัวให้ได้ ที่จะได้ฟังธรรมของพ่อครูต่อไป ขออาราธนาพ่อครูครับ

ทางเสื่อมของศาสนาพุทธคือเน้นหนักที่สวดมนต์และนั่งหลับตา

พ่อครูว่า... คนบางคนทีฟังธรรมทีพวกเรากำลังพูด ไม่ว่าจะเอาเรื่องของเพลง แหม เอาเรื่องเพลงมาใช้กับธรรมะ เขาก็คงจะคิดว่าอะไรเอาเพลงมาเกี่ยวอะไรกับธรรมะ มาร้องมารำ เอาทำนอง เอาเพลง เอาอะไรมาเกี่ยวกับธรรมะ มันจะได้เรื่องอะไร อันนี้ก็อยากจะขอขยายความให้ฟังว่า ...

คนเรานี่ สิ่งทีอนุโลมหรือว่าสิ่งที่ใช้ยืดหยุ่นบ้าง ประกอบ
ไปกับสิ่งที่เราจะนำพาให้มนุษย์ เอามาทำงาน เอามาใช้
ประโยชน์ มันต้องมีอนุโลม ปฏิโลม มันต้องมีการยินยอมให้มันมี
โลกบ้าง โลกุตระจริงๆ ก็ตาม แต่ก็ต้องมีภัย ของความเป็น
โลกร่วมกันช่วยกันไป

การขับร้องของศาสนาทุกศาสนา อย่างอิสลามนี่ร้องจริงๆ เรียก
ว่าให้รางวัลสำหรับผู้ที่จะครวญร้อง ในพระคัมภีร์เลย คัมภีร์
อัลกุรอานเลย ใครจะไปร้องครวญใส่เสียงใส่ทำนองในอัลกุรอานได้
เขาก็จะมีหลักเกณฑ์การอ่าน ใช้สำเนียงทำนอง ยิ่งกว่านักร้อง คัด
กันยิ่งกว่านักร้อง ถือว่าเป็นเรื่องยิ่งใหญ่ คริสต์ก็ใช้เล่น ก็ร้องเพลง
กันในโบสถ์ ร้องกันตลอด ทุกศาสนา พูดไปแล้วมีในทุกศาสนา มีแต่
ศาสนาพุทธเท่านั้นที่เคร่งสุด

ที่อาตมาเคยพูดว่า ในธรรมวินัยพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าท่าน
ไม่ได้ให้ร้องเพลงเลย ในวินัยข้อที่ 20 ท่านบอกว่า ไม่ให้เปล่งออก
มาผิด โดยไม่ให้ผิดแม้สระกับพยัญชนะ หรือ “ภัญญะ” ภัญญะนี้คือ
คำ สระ กับภัญญะ รวมกันก็เป็นคำว่า “สรภัญญะ” ที่นี้ผู้รู้ในอดีตไป
ตีความว่า สรภัญญะเป็นคำอนุญาตของพระพุทธเจ้าว่าให้ใส่ทำนอง
ต่างๆ ที่มีอีกคู่กันขยายความว่า “เราห้าม อย่าลากเสียงยาว” นี้ แคะ
ลากเสียงยาว ผิดจาก รัสสะหรือทีฆะ ก็ผิดแล้วและอย่าใส่ทำนอง นี่
ชัดเจนนะท่านมีอันนี้ด้วย (“สรภัญญะ” อ่าน สะ-ระ-พัญ-ญะ แต่คนไทยนิยมอ่าน
ว่า สอ-ระ-พัน-ยะ)

ว่า 1. อย่าลากเสียงอันยาว เช่น นา....โม....อะไอย่างนี้ไม่ได้
นะก็นะสี (นะ เสียงสั้น) ไม่ใช่ นา โมก็ยาว (โม เสียงยาว) แต่ไม่ใช่ยาวเสีย
ยืดขาดเลย อย่างนี้เป็นต้น

สรุปแล้วก็คือท่านให้ใช้ สระตรงสระ สระเสียงสั้น รัสสระ ก็
ออกเสียงสั้น ทีฆะสระ สระเสียงยาว ก็ออกเสียงยาวให้พอเหมาะ
พอควร สรุปข้อ 1. ให้ตรงเสียงสั้น-ยาว อย่าลาก อย่าลากให้ยาว สั้น
ก็ลากให้ยาว ยาวก็ให้ยาวยิ่งขึ้น ไม่ได้ อย่าลาก.. ให้พอเหมาะ

2. อย่าใส่ท่านอง ก็ขัดแล้ว แล้วมากล้นพูดอีกว่าท่านอนุญาต
ให้ใช้สรักัญญะ คือใส่ท่านองน้อยหนึ่งได้ เนอะ! ไปแปลงความเอา
เองว่าสรักัญญะแปลว่าท่านอง ทั้งๆ ที่บอกว่า อย่าใส่ท่านอง ที่จริง
แล้วควรแปลว่า อย่าใส่ท่านอง อธิบายห้ามไว้แล้ว นี่แหละพวกดิน
มันมีรสมีชาติ มันอยากจะทำ ที่จริงมันผิดแล้วก็เลยมากล้นเปลี่ยน
ของตัวเอง

พวกเราก็สวดมนต์ คำพยัญชนะบาลีเหมือนกับเขา แต่เราก็ไม่
ได้เอา “ธรรมบท” มาสวดด้วย มาสวดพร้อมกันเป็นหมู่นั้นก็อาบัติ
อาตมาก็พูดไปแล้ว วิจัยไปแล้ว แต่เขาจะพากันอยู่ก็เรื่องของเขา
เขาไม่รู้ว่ามันอาบัติ ก็เป็นอาบัติของเขาไป เพราะเขาเองเขาไม่เชื่อ
ไม่เข้าใจ แต่เราเองเราไม่ทำ ก็ไม่เห็นเสียหายอะไร เราไม่ทำอย่าง
ที่เขาทำ ไม่ทำที่มันผิด มันจะเสียอะไร มันก็ยิ่งดีด้วย อย่างนี้เป็นต้น

ในพระวินัยข้อ 20 บอกว่า ห้ามใส่เสียงใส่ท่านอง ห้ามลากเสียง
ยาว อะไรพวกนี้

ธรรมวินัยข้อ 21 ท่านบอกว่า เราอนุญาตสรักัญญะ ก็
หมายความว่าเราอนุญาตให้ใช้เสียงตามสระ ให้กล่าวคำตาม คำว่า
ัญญะคือคำกล่าว ก็เข้าใจไม่ได้ ท่านตรัสสั้น ก็เลยตีความในข้อ 20
อย่างนั้น ข้อ 21 ตีความไม่เป็น ทั้งๆ ที่ท่านส่ำทับลงไปอีกว่า เรา
อนุญาตสระักัญญะ ก็เลยเป็นอย่างที่เป็นกันนั้นแหละ

ที่จริงมันความเสื่อมของศาสนาพุทธ ไม่ใช่มีเล็กน้อยแค่นี้ มัน
เสื่อมมามาก มากจนกระทั่ง ไอ้ข้อที่มากที่สุดก็คือ นั่งหลับตา ที่ผิด

“อปฺปณฺณกปฏฺฐิปา 3” มันผิดไปเลย ทั้งๆ ที่ อปฺปณฺณกปฏฺฐิปา แปลว่า “ข้อที่ปฏิบัติที่ไม่ผิดจากศาสนาพุทธ” ก็เมื่อไปปฏิบัติลืมนิดา อปฺปณฺณกปฏฺฐิปา 3 มีลืมนิดา ชาคริยานุโยคะ แล้วก็มีสังวรศีล มีสำรวมอินทริย์ ดั้นพร้อมกับอินทริย์ 6 และยังมีเรื่องกินด้วย โภชนะมัตตัญญูตา

คุณจะกินโดยการนอนหลับ นอนหลับ มีใครบ้างกินข้าวได้ นอนหลับอยู่กินข้าวได้ไหม มันขัดแย้งกันไปหมดทั้ง 3 คำนั้นแหละ แล้วก็ไปนอนหลับปฏิบัติ ก็ต้องให้ปฏิบัติในขณะที่กินข้าว ไม่ใช่ให้ไปปฏิบัติขณะนอนหลับ อย่างนี้เป็นต้น ซึ่งมันเสื่่อมมาก

อาตมาพูดมาตั้ง 53 ปีแล้วในเรื่องนี้ เรื่องพระป่า พระหลับตา ไม่ใช่อาตมาไม่หลับตา อาตมาลึงลมอมข้าวพองอยู่เหมือนกัน นี่กว่าปฏิบัติธรรมจะต้องหลับตา ก็ไปหลับตา หลับตามาตั้ง 8 ปี หลับตามา ก็ทำได้เหมือนอย่างที่เขาทำกันมา

เพราะอาตมาเป็นโพธิสัตว์ผ่านสิ่งเหล่านี้มา มี talent พูดกันเป็นภาษาเท่ๆ หน้อย มีทาเร้นท์ มีพรสวรรค์ในเรื่องเหล่านี้มา ครบครันแล้ว จะทำอย่างนั้นก็มีพรสวรรค์อย่างนั้นอยู่ ไม่ใช่ไม่มีพรสวรรค์อย่างเดียวยกย่อง อย่างโลกีย์ชาวเทวนิยมเขาทำ อาตมาก็มี ก็เคยทำ ผ่านมาแล้วทั้งนั้น จนกระทั่งมันเต็มที่แล้ว ไม่ใช่ว่าไม่เป็น ไม่ใช่เหมือนหมาเห็นอุ้งนเปรี๊ยะ ไม่ได้ไปเคยลึงลมลองกับเขาเลยไม่เคยแตะว่ารสแบบนั้นว่าเขาเป็นยังงี้ ไม่ใช่ อาตมาผ่านมาหมด เป็นมาหมด ทำได้มาหมดแล้ว

เพราะฉะนั้นความเสื่่อมในยุคนี้ มันเสื่่อมมากจนกระทั่งพูดยืนยันหลักฐานอ้างอิงพิสูจน์กันให้เห็นจริงเห็นจังกันเลย จนปานนี้ ยังไม่ค่อยกระตือรือร้นเท่าไร **50 กว่าปี ได้นี้**(พ่อครูกวาดชี้ผู้ที่นั่งฟังอยู่ข้างหน้า) **ได้ผู้ที่เห็นดีเห็นงาม แล้วก็มาปฏิบัติ มาประพฤติตามได้ ก็เท่า**

นี่ อาตมาก็พอใจอยู่นะที่จริง แต่มันเหลือใจเท่านั้นเอง มัน
เหลือใจโหด ภาษาอีสาน ขยายความคำว่า “เหลือใจ” มันอัดอั้นใจ
มันเหลือใจโหด มันน่าจะไ้มากกว่านี้ แต่เอาเถอะ เราไปอยากไ้
มากเกินไป ก็เลยอัดอั้นใจ

__สู่แดนธรรม... อัดอั้นใจแล้วยังไม่พอ ยังมีการตัดพ้อกับตัวเอง
อีกว่า ทำไมเราไม่ได้อย่างนั้น

พ่อครูว่า... ก็ว่าสนาน้อย

มีกวีเขียนมาอีก อโศก สัมปรังโก มาตั้ง 2 กวี อันหนึ่ง “ทาง
เสื่อมของนักบวช 4” อัมพัฏฐสูตร (พตปญ. เล่ม ๙ " ข้อ ๑๖๓-๑๖๖)

ทางเสื่อมของนักบวช 4

หนึ่งหอบ บริหาร	จากวิหาร สู่พนา
หากิน ตามประสา	เยี่ยงพรานป่า ผองชีไพร
ต่อมา ถือจอบเสียม	ช่างบ่เจียม สารูปไซ้
พืชผล ที่หล่นไกล	นั้นอาศัย เลี้ยงขี้
แล้วจึง สร้างเรือนไฟ	เพื่อจักใช้ ทำพิธี
ตามอย่าง เดียรถีย์	ใช้อัคคี เผากายาน
สุดท้าย สร้างจวนบิน	ด้วยทรัพย์สิน มหาศาล
หวังไ้ บริวาร	คุ้มกันการ ผิดวินัย
พุทธ-พยากรณ์	ตรัสไว้ตอน สร้างศาสนไซ้
ความเสื่อม ปรากฏให้	เห็นแล้วใน ยุคนี้แล

อโศก สัมปรังโก

พ่อครู อ่านและอธิบายทีละวรรค ดังนี้

ทางเสื่อมของนักบวช 4

หนึ่งหอบ บริหาร

จากวิหาร สู่พนา

หากิน ตามประสา

เยี่ยงพรานป่า ผองชีไพร

.....

พ่อครูว่า โอ้ พัฒนาขึ้นเยอะ “อโศก สัมปรังโก” แต่งกรี ศัพท์
แสงน้อยลงเยอะนะ นี่แค่ 2 วรรคแรก

คุณสุแดนธรรม ... ภาพยนตร์ 11 แต่งให้เข้าใจได้ง่ายดีครับ

พ่อครูว่า จะภาพย์ จะฉันท อะไรก็แล้วแต่ ขนาดกลอน 8 ยังใช้
ศัพท์กันสะจนปวดหัว

ท่านเดินดิน ... อโศก สัมปรังโก เขาเปลี่ยน Style (รูปแบบ) แล้ว
นะ รู้สึกว่าพวกเราไว้มากเลยนะ แค่พ่อครูให้ปัญญาวันเดียวก็มาใน
รูปโฉมใหม่ ที่จะให้ FanClub (กลุ่มผู้ชื่นชอบ) ให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น
บางทียากๆ เนี่ย มันก็ฟังไม่รู้เรื่อง

คุณสุแดนธรรม ...จริงๆ แล้วในยุคนี้ ศิลปะมันต้องเข้ามาสู่เรื่อง
ความเข้าใจง่ายครับท่าน ความเรียบง่ายนี้แหละ จะเข้าถึง Basic
(พื้นฐาน) ได้ดีที่สุดเลย ถ้าปราณีตมากๆ เนี่ย มันเป็นเจ้ายศเจ้าอย่าง
ไป

ท่านเดินดิน ...ก็เหมือนกับ ศิลปินเขาทำภาพ Abstract นะ
แล้วคนอื่นดูไม่รู้เรื่อง แต่เขาว่าสุดยอดของเขานั้นแหละ

พ่อครู (ต่อ)

“หนึ่งหอบ บริหาร จากวิหาร สู่พนา”

หอบบริหาร จะบริหาร 8 หรือว่าเกินบริหาร 8 ก็ไม่รู้หรอก หอบ
ไป

สมณะ หรือพระ ภิกษุ ออกจากที่อยู่ ออกจากวิหาร ออกจากที่
พำนัก ก็คงอยู่ในวัดในเมือง ออกไปสู่พนา ไปสู่ป่า

“หากิน ตามประสา เยี่ยงพรานป่า ผองชีไพร”

ไปเหมือนกับพรานป่า หากินอยู่ในป่านั้นแหละ ไปเป็นคนป่าว่า
จั่นเถอะ จากคนเมืองไปเป็นคนป่า

“ต่อมา ถือจอบเสียมข้างบ่เจียม สารูปไพร่

พืชผล ที่หล่นไกล นั้นอาศัย เลี้ยงชีวิต”

โอ้! สำนวนง่ายดี

“แล้วจึง สร้างเรือนไฟ เพื่อจักใช้ ทำพิธี

ตามอย่าง เดียรถีย์ ใช้อัคคี เผากายาน”

ขยายเรือนไฟชนิดหนึ่ง เรือนไฟก็คือ จะเป็นวิหาร จะเป็นโบสถ์
จะเป็นศาลาที่ใช้ของศาสนานี้ เป็นงานมาทำบำเพ็ญปฏิบัติ ทำอะไร
กันที่เป็นของวัดของเขานะ มันจะเป็นวิหาร หรือเป็นศาลา เป็น
โบสถ์ เป็นเรือนก็แล้วแต่ จุดไฟ บูชาด้วยไฟ มีการจุดเทียนจุดธูป
สมัยโบราณก็ใช้กายาน ไข้ซี่เลื่อย ไข้ข้าวสาร ฯลฯ พวกนี้โรยลงไป
เพื่อคว้น ส่วนเปลวเทียนก็น้ำมันเปรียง น้ำมันเนย ใส่จานน้ำมันแล้ว
ก็มีไส้ จุดเป็นเปลว มีไฟด้วยเปลว กับไฟด้วยคว้น เรียกว่าบูชาไฟ
ใช้อันนี้เรียกว่า ใช้อัคคิยัญ หรือสินจนยัญ คำว่า สินจน(สิน-จะ-นะ)
แปลว่าน้ำ ใช้น้ำใช้ไฟเป็นสื่อส่งต่อไปถึงวิญญาณ เป็นของลัทธิ
ของศาสนาเทวนิยม นี่ก็ติดกันอยู่ ถึงแม้จะทำกันอยู่เป็นพิธีการทำกัน
อยู่อย่างนี้แหละ

“สุดท้าย สร้างจานบิน ด้วยทรัพย์สิน มหาศาล

หวังได้ บรรหาร คุ่มก้นการ ผิดวินัย”

อ้อ เอาให้บริวารมาก เพื่อที่จะคุ้มเรื่องผิดเนอะ คุ้มความผิด
วินัย เอาพลเมือง เอาจำนวนปริมาณของบริวารมาเป็นอำนาจคุ้มกัน
การผิด ความผิด เอามายืนยัน เอามาลบล้าง

“พุทธ-พยากรณ์
ความเสื่อม ปรากฏให้

ตรัสไว้ตอน สร้างศาสน์ไซ้
เห็นแล้วใน ยุคนี้แล”

กวีอีกอันหนึ่ง

ภิกษุอยู่ป่า 5

โง่เขลา หลงงมงาย
เข้าใจ ว่ามรรคา
ปรารถนา สุดลามก
หวังว่า จักหลุดพ้น
อีกริ-กลจريت
ฟุ้งซ่าน ในอารมณ์
เข้าใจ ว่าสัตถา
จึงคิด ว่าโยคี
ฝ่ายผู้รู้เห็นโทษ
เพียงเพื่อ พิสูจน์ว่า
จึงออก จากธานี
เมื่อรู้ แจ้งในผล

ยังบ่ได้ มีปัญญา
คือดงป่า ปลอดภัย
เพราะย่อยก เหล่านิครนธ์
เพราะปลีกตน จากสังคม
ด้วยแรงวิต-ถารนิยม
เพราะชื่นชม ฌานโลกีย์
สอนอยู่ป่า เป็นวิถี
ฌานวสี ลำเลิศนา
พร้อมประโยชน์ การอยู่ป่า
พงพนา นั้นพาวน
ใช้ชีวิ ในไพรสณฑ์
กลับเป็นคน ขาวนคร

อโศก สัมปรังโก

ศาสนาพุทธเป็นศาสนาคนเมือง ไม่ใช่คนป่า

พ่อครูอ่านและอธิบายขยายความ บทกวีจาก อโศก สัมปรังโก

ภิกษุอยู่ป่า 5

โง่เขลา หลงงมงาย

ยังบ่ได้ มีปัญญา

เข้าใจ ว่ามรรคา

คือดงป่า ปลอดภัยชน

นี่เข้าใจว่า มรรคคือเหตุ มรรคคือทางปฏิบัติ ทางเดินที่จะต้องปฏิบัติคือออกไปสู่ดงสุป่า ไม่มีผู้คน ปลอดภัยชน

“ปรารธนา สดลามาก

เพราะยอยก เหล่านิครนห์

หวังว่า จักหลุดพ้น

เพราะปลีกตน จากสังคม”

นิครนห์คือผู้ปฏิบัติอีกลัทธิหนึ่ง เป็นลัทธินอกพุทธนั้นแหละ เขาก็จะอยู่ป่าเขาถ้ำ อะไรต่ออะไรไป เขาเข้าใจผิดว่าการบรรลุมรรคจะต้องไปอยู่แต่ผู้เดียว หลีกผู้คนจากสังคม ไม่สัมผัส ไม่เกี่ยวข้อง ไม่แตะต้อง ไม่กระทบอะไรกับอะไร นี่เป็นตรงกันข้ามกับศาสนาพุทธ

ศาสนาพุทธ (มีการ)สัมผัสสัมพันธ์อยู่ มีพลังของปัญญา มีธรรมฤทธิ์ของปัญญา อยู่เหนือ (คือ)โลกุตระ หรืออุตตระ

“อีกวิ-กลจวิต

ด้วยแรงวิต-ถารนิยม

ฟุ้งซ่าน ในอารมณ์

เพราะชื่นชม ฌานโลกีย์”

นี่ ฌานโลกีย์ก็ทำกันอยู่อย่างนี้ นั่งหลับตา ฌานโลกีย์

“เข้าใจ ว่าสัตธา

สอนอยู่ป่า เป็นวิธี

จึงคิด ว่าโยคี

ฌานวสี ลำเลศนา

พ่อครูว่า... สัตธา คือ คำสอนของพระพุทธเจ้า สอนให้อยู่ป่า เป็นวิธี เป็นทางปฏิบัติ ไปเข้าใจว่า ฌานของโยคี

ที่จริง โยคี โยคะเป็นคำกลาง หมายความว่า เป็นผู้ پاکเพียรปฏิบัติ แต่ไปเข้าใจว่า จะต้องเป็นฌานวสี คือเก่งชำนาญในฌานแบบพระป่าที่อยู่ป่า ไปเข้าใจอย่างนั้น เข้าใจแต่ฝ่ายนั้น

“ฝ่ายผู้ รู้เห็นโทษ
เพียงเพื่อ พิสูจน์ว่า

พร้อมประโยชน์ การอยู่ป่า
พงพนา นั้นพาวน”

ตอนนี้มาถึงทางฝ่ายพุทธแล้ว ฝ่ายปัญญา

“ฝ่ายผู้ รู้เห็นโทษ พร้อมประโยชน์ การอยู่ป่า” การอยู่ป่าก็มีประโยชน์นะ ไม่ใช่ไม่มี ไปอยู่ป่าก็ไป อาตมาก็ไป ไปอยู่ป่านั้นนะ

ในชีวิตนี้ ที่เป็นโพธิวัตรนี้แหละ ไปอยู่ป่าเมืองกาญจน์ ไปอยู่เป็นเดือน ไปอยู่คนเดียวด้วย ไม่ให้ใครมายุ่ง ไปอยู่ข้างบน ให้เขาทำกุฏิกระท่อมไว้ให้อยู่ โอ้! นอนกลางคินนี้ สัตว์มันออกมา เรื่องนี้เค่าแล้ว เคยอธิบาย สัตว์มันออกมาหากินกลางคิน เราก็นอนไป สัตว์มันก็ออกมา ส่งเสียงต่างๆ นานา กลิ่นมันก็เยอะ

“เพียงเพื่อ พิสูจน์ว่า พงพนา นั้นพาวน” อาตมาก็เคยไปอยู่ ไปทำมาแล้ว เพื่อพิสูจน์ พิสูจน์อีกอย่างหนึ่งคือ ผู้ปฏิบัติธรรมอยู่ป่า มันไม่มีโลกียะ มันไม่มีรูป รส กลิ่น เสียง สัมผัส มันไม่มีแบบสังคมเมืองใจ ที่มีลาภ ยศ สรรเสริญ อะไรๆ มากมาย เราไปอยู่ป่า ห่างจากสิ่งสนุกสนานในเมือง ห่างจากสิ่งเหล่านี้ เราจะโหยหาหรือไม่ เราจะมีอภัยอาวรณ์ กามกัฏฐิ วัตถุกัฏฐิ โลภียะ รูป รส เสียง สัมผัสทั้งหลาย กัฏฐิ เราจะโหยหาไหม

เราต้องอ่านจิตของเรา ถ้ายังสงสัยก็อยู่นานๆ ดู ถ้าไม่สงสัยก็อยู่ไม่นาน ก็ชัดเจนแล้ว 1 เดือน 2 เดือนก็เหลือแหล่ที่จะรู้แล้วว่า โหยหาหรือไม่โหยหา มันจะรู้ในน้ำหนักด้วย น้ำหนักของจิต มันจะชัดเจน ก็เป็นการพิสูจน์ไปอยู่ป่าก็พิสูจน์ได้ เพื่อทดสอบ “เพื่อพิสูจน์ว่า พงพนา นั้นพาวน”

“จึงออก จากธานี
เมื่อรู้ แจ้งในผล

ใช้ชีวี ในไพรสนต์
กลับเป็นคน ชาวนคร

จริงๆแล้วก็เป็นชาวนคร ศาสนาพุทธไม่ใช่ศาสนาคนป่า
แต่เป็นศาสนาคนเมือง..ขอยืนยัน เป็นศาสนาของสังคมอารยะ
ไม่ใช่ศาสนาของสังคมคนป่าคนเถื่อน ไม่ได้สอนผู้คนในป่า
แต่สอนผู้คนในเมือง แค่นี้ก็เป็นเรื่องไม่ง่าย เท่าที่เขาจะเข้าใจ

ผู้ที่เข้าใจ ที่จริงมันไม่ยากเลย แต่ผู้เข้าใจไม่ได้ง่ายก็คือเขา
ไม่ค่อยมีภูมิธรรม ไม่ค่อยฉลาด ชัดๆ ก็คือโง่หนังก้อย เข้าใจความ
ง่ายๆ ไม่ได้ มันก็โง่หนัก ไม่ใช่เรื่องยาก เรื่องตื้นๆ อย่างนี้เป็นต้น นี่
มันแสดงถึงความเสื่อมจริงๆ ของศาสนาพุทธทุกวันนี้

พุดมาสอนมา อาตมาทำงานมาจนกระทั่ง 50 กว่าปี คิดดูสิ
เปิดเผยทั้งเขียนทั้งเทศน์ทั้งพูด ทั้งอะไรๆ ต่างๆ นานา ขนาดนั้นนะ
อาตมาเขียนธรรมะร้อยกว่าเรื่อง พิมพ์มาแล้วตั้งหลายล้านเล่ม
ออกไป กระจายออกไป ยังได้ผลแค่นี้ ได้ผลแค่นี้ ซึ่งมันแสดง
ว่าเขารับไม่ไหว เขารับไม่ได้ มันบอกฐานะความจริงของสังคม
ต้องกอบกู้กันอีก แม้อาตมาตายไปแล้ว พวกเราก็ต้องช่วยกัน
กอบกู้ ช่วยกันสืบสาน ซึ่งมันเป็นจริงที่มันเสื่อมหนัก

อาตมาเคยพูดแล้วก็ยังรู้สึกตัวเองอยู่ แล้วก็ได้ออกตัวเองว่า
อาตมาจำเป็น จำนน จำยอม จำต้อง จำใจที่จะต้องบอก
ทุกสิ่งทุกอย่าง ยืนยันตัวเองตามที่ได้เขียนไว้ พุดเทศน์ไปบ้างแล้ว
เขียนอยู่ในหนังสือเรื่อง “เกิดมาชาตินี้” ไว้ค่อยพิมพ์ออกมาอ่าน งาน
อโศกราช หรืองานวันเกิดของอาตมาครบรอบปี 2567 นี้ ก็จะได้
เห็น จะได้อ่าน จะรู้สึกอย่างไรก็ค่อยว่ากัน เพราะอาตมาพูดอย่าง
จงใจเจตนาที่จะเขียนอย่างนี้ พุดอย่างนี้ จะรู้สึกกันยังไวก้เขียนอย่าง
ที่เขียนมาเขียนมาหมด อันนี้เขียนมาอย่างชนิดที่เรียกว่าเน้นหนัก

เลยพูดตรง ผ่า พูดอย่างขวานผ่าซาก พูดอย่างหนึ่งเดียวเลย ไม่ต้อง
มีอวอะอะไรเลย ไม่มีเอนเอียง ไม่มีอนุโลมอะไร

พ่อครูว่า ทีนี้มาหา SMS ใช้ SMS นี่แหละเป็นเหตุปัจจัยในการ
อธิบายธรรมนะ ยิ่งค้างอยู่อันเก่า

SMS วันที่ 30-31 ตุลาคม 2566

พ่อครูเชื่อว่าสังคมไทยคนดียังไม่ท้อแท้

*_เจนบุญ ไยมะเตื่อ . หลายท่านก็ถอดใจที่จะไม่ยุ่งการเมือง ถ้า
เราท้อแท้ ประเทศชาติจะอยู่กันอย่างไร คนดีต้องอย่าท้อแท้*

พ่อครูว่า... อาตมาก็อยากจะร่วมวิจัยอันนี้บ้าง ถ้าหลายท่านก็
ถอดใจจะไม่ยุ่งการเมือง อันนี้เป็นความคิดที่จะเรียกว่าโง่ ก็โง่
ดักดาน เป็นคนอยู่ในสังคม เป็นคนที่ถอดใจไม่ยุ่งกับการเมือง ก็
หมายความว่าไม่สู้ ไม่เอาด้วยแล้ว ถอยแล้ว ปล่อยให้เขาเถอะ
ปู้ยี่ปูย่าไปอย่างไร ก็ไม่เอาแล้ว

มันไม่ได้หมายความว่าไม่ยุ่งแล้วกับการเมือง เพราะการเมือง
มันดี เพราะการเมืองมันเจริญมันพัฒนา ไม่ใช่อย่างนี้ใช่ไหม ที่พูดนี้
สำเนียงส่อภาษากิริยาส่อสกุล มันไม่ได้หมายความว่าอย่างนี้ แต่มัน
หมายความว่าไม่เอาแล้วถ้าหลายคนถอดใจ คำว่าถอดใจ
หมายความว่าจิตลึกๆ เลยว่า โอ้ยินดีด้วยแล้ว นั้นไม่ใช่ถอดใจ แต่ที่
ถอดใจคือ ไม่เอา เป็นคนขี้แพ้ เป็นคนไม่สู้แล้ว เป็นคนหมดน้ำยา
หมดเรี่ยวแรง

ถ้าคนถอดใจจะไม่ยุ่งการเมือง ถ้าเราท้อแท้ประเทศชาติจะอยู่
กันอย่างไร แล้วคุณเจนบุญบอกว่า “คนดีต้องอย่าท้อแท้” สำนทับด้วย
คำว่า “คนดีต้องอย่าท้อแท้” ถูกต้อง อย่าท้อแท้

จริงๆแล้วคนดีท้อแท้ไม่ได้หรอก คนดีไม่ท้อแท้หรอก คน
ท้อแท้คือคนอ่อนแอ คนไม่ดี คนไม่สู้ คนไม่มีน้ำยา ไม่มีทำ
อะไร

แต่ถ้าเป็นคนดี เป็นคนมีน้ำยา คนมีความสามารถ อย่าว่า
แต่มีความสามารถเลย แม้ไม่มีความสามารถแต่ใจมันสู้ ใจมัน
ไม่ถดถอย ใจมันไม่ถอด ใจมันสู้ ขนาดไม่ค่อยมีฝีมือไม่ค่อยมี
น้ำยาความสามารถมากยังเอาเลย ใช้ไหมคนนะ ตายเป็นตาย
แล้วคนเหล่านี้ก็ตายเพื่อสิ่งที่จะต้องช่วยเหลือ สิ่งที่ต้องทุ่มเท
ร่วมด้วย เยอะไปคนพวกนี้ อย่างนี้ นี่คือ ขณะนี้ที่จริงประเทศชาติ
ต้องการความร่วมมือ

Insert (ภาพขึ้นจอ) มาบอกว่า พันธมิตรต้องจ่าย 522 ล้าน จบ
แล้ว ฎีกาคดีปิดสนามบินไม่ได้

คุณสุแดนธรรม ... เป็นคำยืนยันว่า ทำให้คนดีท้อแท้ครับ

พ่อครูว่า อ้อ อันนี้อาตมาก็ยังงงๆ ประเทศไทย ทางด้านฝ่าย
ขบวนการยุติธรรม ยังไง อาตมาก็ยังงงๆ ตอนนี้ อิทธิพลของรัฐบาล
เออล่ะเราเข้าใจอิทธิพลของรัฐบาลมีอยู่ เพราะเป็นรัฐบาลของ
ทักษิณ แล้วจะมาเอาอิทธิพลนั้น เพราะฉะนั้นสถาบันยุติธรรม จะอยู่
ภายใต้อิทธิพลของทักษิณเขียวหรือ

จริงๆ แล้วไม่ใช่ว่ากระบวนการยุติธรรม จะพาซื้อเอาแต่
กฎหมาย ภาษากฎหมาย ซึ่งมันเขียนกันไปเขียนกันมา เขียนเพื่อ
ของตัวเอง เขียนเพื่อพรรคพวก อย่างนี้เป็นต้น เสร็จแล้วก็พาซื้อ
เอาแต่ตัวหนังสือเป็นหลัก ไม่เอาจิตวิญญาณหรือองค์ประกอบ
ปรากฏการณ์จริงของมนุษยชาติในขณะนั้นในบริบทนั้น มาเป็นตัว
วินิจฉัยหลักยิ่งกว่ากฎหมาย เพราะฉะนั้นมันก็ไม่ตรงกับความเป็น
จริงที่ควรเป็นไป กฎหมายที่มันออกมาอย่างนั้น อย่างนี้ก็เพื่อตัว

เขา มันก็ใช่ แต่อันนี้มันไม่ใช่ กาละเปลี่ยนไป มันเปลี่ยนไป กาละ
เทศะ ฐานะ มันไม่ได้เหมือนเก่า มันไม่ได้เป็นองค์ประกอบเก่า
บริบทเก่า มันเปลี่ยนไปแล้ว แต่รายละเอียดพวกนี้อย่างว่าไม่ใช่เรื่อง
ง่ายที่จะเข้าใจ แม้จะเป็นผู้พิพากษา เป็นผู้ที่เรียนรู้ทางด้านในเรื่อง
รายละเอียดของแบบผู้พิพากษาหรือการควบคุมกฎเกณฑ์ของ
ประเทศ ซึ่งเป็นสถาบันที่เคารพนับถือกันอย่างสูงส่ง ทุกประเทศ
เคารพนับถือกันอย่างสูงส่ง

เอาเถอะ อย่างไรก็ตามก็ว่าเขาจะทำอย่างนั้น เขาจะมา
ยึดทรัพย์ จะทำให้ล้มละลาย ก็เอาจากพวกที่อยู่ในข่าย 11 คน ก็รีบ
ไป จะได้ครบ 522 ล้าน อาตมาว่ามันจะถึงหรือ ไม่ไปขอแบ่งมาจาก
เศรษฐีบ้าง ขนหน้าแข้งเขาคงไม่ก็เส้นหрок 522 ล้านแค่นั้น

*__สู่แดนธรรม... กรณีแบบนี้ พ่อครูเคยให้กำลังใจพวกเรา ว่า
สังคมเลวเพราะคนดีท้อแท้*

พ่อครูว่า... ก็เคยพูด สังคมเลวเพราะคนดีท้อแท้ เอาเถอะ
เหตุการณ์ของบ้านเมือง มันเป็นการบ่งบอกถึงสภาพจริง ของทั้ง
ความเป็นไป ทั้งความรู้ ความเข้าใจ ของผู้คนที่ทำหน้าที่ นอกจาก
มีหน้าที่แล้ว ยังมีอิทธิพลอยู่ในสังคม มันก็เป็นไป

อาตมายังไม่เชื่อว่าเมืองไทย ประเทศไทยจะไปสู่จุดที่
เสื่อมทรามอะไร อาตมายังไม่เชื่อ ก็ดูไปก่อน จริงๆ แล้วอาตมาว่าแม้
ที่สุดพูดอย่างถึงๆ ของอาตมาเลยนะว่า เอาเลย มีเท่าไรให้ไปหมด
เลย 5-6 คนนะ ไม่ใช่ 51 คน 522 บาท ขอภัย 522 ล้าน เอาให้ไป
เลย เตือดร้อนเหลือเกินรัฐบาล ช่วยเหลือรัฐบาล ให้รัฐบาลไปเลย มี
นะถ้ามีให้ไป ไม่มีก็ล้มละลายกัน ก็สุดท้ายของที่สุด มันก็เท่านั้น ก็
ล้มละลาย ก็เป็นผู้ล้มละลาย ก็ล้มละลายไปสิ มาอยู่กับชาวอโศก มา
อยู่บ้านราชินี มา นั่นแหละเหลือก็คน มี คุณสนธิ คุณจำลอง คุณ

พิภพ คุณสมศักดิ์ ดูเหมือนจะมี คุณสุริยะใสด้วย 11 คน มาเลย มาที่
นี้ ต้องจ่ายก็ว่าไป

หลายๆ อย่างมันก็มีอะไรต่ออะไรที่น่าฉงน ในเรื่องของสัจธรรม
ว่า เอ๊ะ... ทำไมสัจธรรมต้องเจออย่างนี้ ต้องเป็นอย่างนี้ เอาंना ไม่
เป็นไร อาตมาเจอมาจนจำแล้ว

—คุณจรรยา ประเสริฐ. เดินทางมาราชธานีอโศก พบผู้คน
หลากหลาย รถแท็กซี่ชวนให้ดิฉันไปปฏิบัติธรรมกับที่บ้านเม็กดีกว่า
บ้านราช เขาจะพาไปเอง ดิฉันก็เลย จะลง เขาก็เลยพามาส่งที่นี่
ดิฉันถามเขาว่า เคยซื้อของถูกไหม เขาบอกมา มา แต่จะไปถือศีลที่
อื่น ตอนแรกคิดว่าเป็นใจเป็นกัน ระวังตัวตลอดเวลาที่นั่งมา

แท็กซี่ถามว่าจำทางไปบ้านราชได้ไหม ดิฉันตอบว่าได้ เดียวนี้
ไม่ว่าไปในกรุงหรือไปบ้านนอกแยะพอๆ กัน บอกกันคนอื่นให้เป็น
วิทยาทาน ดิฉันบอกกับตัวเองว่าการเดินทางของเราก็คือการ
ปฏิบัติธรรม เหมือนเราเกิดตายเกิดตายอย่างนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่า เกิด
ตายทางโลกก็เหมือนกับการเดินทางอย่างที่เป็นอยู่ขณะนี้ จะเปลี่ยน
ร่างแต่ละชาติก็ใจหายเป็นทุกข์ เหมือนกับการออกจากบ้านมาบ้าน
ราชใจก็คิดว่าเราไปสู่ภพภูมิใหม่ ถ้ายังไม่ขาดก็ต้องกลับเป็นทุกข์
(กลับบ้านเพราะว่าต้องกลับอยู่แล้ว ก็จะเพียรต่อไป) กลับไปบ้านตัด
ญาติตัดบ้านที่เคยอยู่ยังไม่ได้ ตั้งใจจะมาอีกทุกเดือน

การฟังทางบุญนิยมนี้ ได้ทบทวนแล้วทบทวนอีก ก็เลยตั้งใจฟัง
บ้างไม่ฟังบ้าง ล้วนการมาฟังของจริง เห็นตัวตนบุคคลเป็นของจริง
ทั้งนั้น การตั้งสติต้องตั้งมั่น พลาดแล้วพลาดเลย

เพราะฉะนั้นสรุปด้วยตัวเองว่า ความเพียร เจอคุณแจ้ว พุด
ภาษาอารียะ ดิฉันฟังได้และบอกให้เธอรับรู้ว่า ดิฉันถูกใจ ประทับใจ

ที่เธอทำได้ ความถูกใจ ความไม่ถูกใจเป็นขั้วบวกและขั้วลบ ต้องหาจุดตรงกลางให้ได้เสมอๆ

มองตัวเองว่าเราคุณธรรมยังไม่ถึง เหมือนคนอื่นที่อยู่วัดได้ แม้ว่าเขาจะกระต่อนกระแท่น แต่เขาก็ยังดีกว่าเรา ที่เขาอยู่ได้ แต่เรายังอยู่ไม่ได้

_บุญสูง สาดา .

กราบพ่อครูผู้รู้ผู้ตื่นผู้เบิกบาน ผู้สานงานพระพุทธเจ้าต่อ
ปรับทุกข์ปลุกธรรมหลายคนรอ ฟังพ่อครูรู้ลึกซึ่งตรึงตราสัมมา
อาริยมรรคผล กราบนมัสการครับ

พ่อครูว่า...กลอนอะไรทำไมแต่ละวรรคจะเป็นกลอน 8 หรือ
กลอน 6 จะเป็นกลอน 10 ก็ไม่ 10

_สู่แดนธรรม... เป็นกลอนเพลง

พ่อครูว่า... สู่แดนธรรม พุดถูกว่าเป็นกลอนเพลง ไม่อยู่ใน
กลอน 6 กลอน 8 แม้แต่อาตมาแต่งเพลงก็ไม่ได้อยู่ในกลอน 5 6
กลอน 8 แต่เป็นเพลงที่มีสัมผัส เป็นร้อยผสมกลอน

ไทยเรามีลีลาธรรมาธรรมะสงครามทั้งดงามที่สุดในโลกยุคนี้

_ปาร์ตน์ หนึ่งในธรรม . กราบนมัสการพ่อครูด้วยความเคารพ
อย่างสูง การเมืองที่มีรัฐบาลใหม่นั้น ไม่ก้าวไปไกล มีแต่เรื่องไร้สาระ
ดูแล้วตลกดี แถมยังโจมตีลงตุ๋ที่วางมือไปแล้ว มีลักษณะเป็นเด็ก
เกเร

นี่เราจะทนดูเขาไปอีกนานเท่าไรนะ ถ้ามีเชื้อการเมืองโลกุตร
ที่พ่อครูบอก คงไม่เป็นเช่นนี้ กราบสาธุค่ะ

พ่อครูว่า...ป้ารัตน์บอก “เราจะทนดูเขาไปอีกนานเท่าไร” ฟังแล้วมีนัยแฝงนะ “ถ้ามีเชื้อการเมืองโลกุตระ คงไม่เป็นเช่นนี้” ก็ใช่นักการเมืองที่ตอนนี้กำลังได้ครองบ้านเมือง ไม่ใช่ฝ่ายโลกุตระ ไม่ใช่ฝ่ายเรา แน่นนอน ขณะนี้ที่ได้อำนาจบริหารไปตามกฎเกณฑ์ของสังคม กฎเกณฑ์ของประเทศ เขาก็ได้ไป อาตมาก็เป็นพวกดูไป ไม่ใช่พวกดูไป ก็จะดูไปว่ามันจะไปยังไถ่มาไถ่ไถ่ ก็ดูอยู่ อย่างป้ารัตน์ เขามีนัยแฝงมาว่า มีที่ท่าแสดงออกว่า ขวนอาตมาออกไปต่อต้าน ออกไปชุมนุมประท้วง อะไรก็แล้วแต่ เป็นวิธีการของประชาธิปไตย เป็นวิธีการที่ถูกต้องของประชาธิปไตย ออกไปทำ ออกไปแสดงตัว

เพราะทุกวันนี้เราได้แต่พูด เราไม่ได้ทำกันอย่างเป็นมวล มีพฤติกรรมองค์ประกอบแสดงออก เหมือนอย่างที่เขาทำกันอยู่หลายกลุ่ม ตอนนี้ที่ออกไป ก็ต้องอนุโมทนาสาธุ ทำไป ทำไปเถอะ เราก็ยังอยู่ในฐานะที่ อาตมามองอย่างหนึ่ง มันไม่น่าจะเหลือบากว่าแรงเท่าที่เหตุการณ์นี้ไม่น่าจะเหลือบากว่าแรง

จริงๆ แล้วพูดอย่างจริงใจเลยนะ ทางด้านทักษิณก็ตาม จะว่าเขาเจริญขึ้นก็มี จะว่าเขาอ่อนแรงก็ใช่ เพราะเขาเจริญขึ้นนี้แหละเขาจึงอ่อนแรง ฟังเข้าใจไหม

ที่มันเกิด อย่างของทักษิณนี้ เขาไม่หยาบคายในรูปหยาบ แต่เขาหยาบมากในรูปละเอียด ทักษิณที่เขาประพฤติกะทำ พยายามทุกเม็ดเลย จากความคิดทักษิณ จากทักษิณในมิก ออกมาประพฤตินี้ทั้งหมดเลย แม้แต่ที่ส่งลูกสาวคนเล็กอายุเท่านี้ ไม่อยู่ในเกณฑ์ด้วยชั้นมานี้ ก็เป็นแพคติกอันหนึ่งของทักษิณ แล้วไม่ได้ส่งเท่านั้น มีผู้ชายตัวโตเข้ามาด้วย รวมด้วย ใช้ 2 เลย พูดซัดๆ ก็คือทั้งเศรษฐีทั้งอู้ยัง อออกมาแสดงเพื่อให้ประชาชนเห็นว่า ของเขานี้มีครบนะ

อยากจะได้อย่าง ปงลิงค์ ผู้ชายเขาก็มี อยากจะได้อย่าง
อิตถิลิงค์ เรื่องผู้หญิงเขาก็มี 2 ด้วย คู่ด้วย นี่คือจบตอกเตอร์ทางอาช
ญวิทยามาจริงๆเลย ใช้ความรู้ทางอาชญวิทยามาใช้ เพื่อที่จะ
เอาชนะคะคาน นี่คือความเจริญที่เขาคิดว่าเขาควรเจริญ แต่มัน
เป็นความเสื่อมที่ยิ่งลึกหนักเข้าไปใหญ่ ขณะนี้

*__สู่แดนธรรม... ก็เขาได้ความเจริญอย่างนี้สมใจแล้ว เขาจึงไม่
รุนแรง อย่างนี้ได้ไหมครับ*

พ่อครูว่า... มีนัย ก็มีความเจริญขึ้นบ้างพูดไปแล้วเมื่อกี้ นี่คือ
ความซับซ้อนของธรรมะลึกซึ้ง มันซับซ้อนหลายชั้นแบบนี้ พูดแล้วก็
ยาก ยากที่จะเข้าใจ

สรุปแล้วอาตมาว่า เอาเถอะ อาตมาไม่เชื่อว่าคนดีในสังคม
ประเทศไทยนี้จะดูตาย อาตมาไม่เชื่อว่าคนดีในสังคมนี้จะดูตาย เอา
เถอะ ให้ทนายตั้ม ทนายนกเขา ออกไปเป็นปฎิกิริยา เป็น Activist
ก่อน ไม่เป็นไร เอาเลยทนายนกเขา ทนายตั้ม อาตมาขอเอาใจช่วย
อย่างเต็มที่ ทำเต็มที่เลย

อาตมาดูแล้ว ดูผลเช่น ทนายนกเขา มันเป็นการปรากฏออกไป
ทางสื่อเลยนะ ไปยื่นใส่ตำรวจฉอดๆๆ ตำรวจบื้อ นิ่ง ตำรวจตัวแทน
ของใคร ตัวแทนของทักษิณ ทนายนกเขาเป็นตัวแทนของประชาชน
ใช้ไหม

นี่แหละคือธรรมะ ลีลาธรรมะ มันแสดงออกให้เห็น อาตมาอ่าน
ตรงนี้ เป็นความชนะรายทาง 1 บทบาท 1 บริบทของธรรมาธรรมะ
สงครามหรือธรรมะการเมืองขณะนี้ ที่เกิดจริงเป็นจริง ถ้าใครฟังสัจ
ธรรมอันนี้เป็น

เพราะฉะนั้นในสัจธรรมนี้ มันยังไม่จบ มันยังพอเป็นไปและ
มันลึกซึ้งตรงที่ว่า มันเป็นประชาธิปไตยโลกุตรจริงๆ มันไม่

เอามีด เอาปิ่น เอาลูกกระเบิด เอาความรุนแรง ต้องตมตาม ต้อง
ด่าทอกัน แม้แต่ฝ่ายทักษิณเขาก็ไม่ด่าทอ ไม่ได้หยาบคาย
อะไร เห็นไหม มั่นงามไปหมดเลย เหมการรบกันของรามเกียรติ์
ของ(การแสดง)โขนเขารบกัน รำ ที่ใช้มีดใช้ดาบกัน รำอ่อนช้อย มัน
เป็นอย่างนั้นจริงๆ มันเป็นสัจจะอย่างนั้นจริงๆ

(ในภาพ insert ขึ้นจอตอนนี้ มีข้อความ “เบื้องหลังสีดาจะไม่ทน” “สีดาจะไม่ทน”
และ “วันนี้ก๊าวไกลโกหกอะไร” พ่อครูอธิบายว่า)

“วันนี้ก๊าวไกลโกหกอะไร” ก๊าวไกลอยู่ฝ่ายไหน “สีดาจะไม่ทน”
ตกลงสีดาฝ่ายไหนกันน้อ “เบื้องหลังสีดาจะไม่ทน” แล้วอาตมาก็ไม่
รู้จักหน้าตา 3 คนนี้เลย ในภาพ insert ไม่รู้ฝ่ายไหนเอาออกมา สรป
แล้ว 3 คนนี้ฝ่ายไหน

_คุณสุแดนธรรม ... คือเขาว่าอย่างนี้ครับ สีดา ตอนที่ก๊าวไกล
เป็นยังหยาบๆ คายๆ อยู่ ตอนที่สีดายุคใหม่นี้ เจาจะไม่หยาบคาย
แล้ว

_สมณะเดินดิน... มีประเด็นอยู่ตรงที่ว่า สส.ก๊าวไกลไปคุกคาม
ทางเพศของผู้หญิงหลายคน ตอนที่พรรคประชาธิปัตย์เขาเคยมีเรื่อง
นี้ พวกก๊าวไกลก็ไปลุยไฟให้เขาดูว่าทำไมเจยอยู่ได้ สีดาต้องมาลุย
ไฟพิสูจนส์ ที่นี้เกิดเหตุกับก๊าวไกลขึ้นมาบ้าง ก๊าวไกลเจยเจียบ พวก
ต่อต้านก๊าวไกลเขาก็เลยออกมาว่า อ้าว ทำไมคุณถึงเจียบล่ะ สีดาก็
ไม่ทนเหมือนกัน ทำไมสีดาก๊าวไกลไม่ออกมาลุยไฟ

พ่อครูว่า... ฟังแล้วมันยิ่งกว่ารามเกียรติ์อีก มันยิ่งกว่าเรื่อง
รามเกียรติ์เลย ดูแล้วมันสวยมันงาม โอ้โฮ.. มันลีลาธรรมะแท้ๆ เลย
เป็นธรรมาธรรมะสงคราม จริงๆ เลย เป็นสงครามทางธรรมะเลย ใช้
สัจธรรม ใช้ความเฉลียวฉลาด ใช้ความรู้ที่แท้จริง ออกมารบกัน โดย
อาศัยลีลาทุกอย่าง ทั้งลีลาทางกายกรรม ทั้งวรรณกรรม ทั้งเรื่องราว
ของอะไรต่ออะไร ประกอบออกมาเป็นเรื่องราว โอ้โฮ..

มีประเทศไหนเขาทำบ้างนี้ ในประเทศที่มีอยู่ 200 กว่าประเทศในโลกขณะนี้ มีประเทศไหนที่การเมืองรบกัณงามอย่างนี้ รบกัณอย่างรามเกียรติ์เลยนะ สุดยอดจริงๆ เลย โอ้โฮ..ใครเข้าใจอันนี้บ้าง นี่คือประเทศไทย

ขณะนี้ ปาเลสไตน์ก็ดี ยูเครนก็ดี รัสเซียก็ตาม เขาก็รบอยู่ เมืองไทยก็รบ ธรรมาธรรมะสงคราม แต่สงครามรบเป็นธรรมาธรรมะสงคราม ของประเทศไหนงดงามที่สุด เห็นไหม ใครดูอันนี้ออกชัดเจนวันนี้ ฟิโนมีนา(Phenomena ปรากฏการณ์ สิ่งที่เกิดขึ้น) เป็นปรากฏการณ์ที่มันเกิดจริงอยู่ในโลกขณะนี้ หยิบมาเรียนรู้บทความจริงจากฟิโนมีนา ปรากฏการณ์ที่มันเกิดอยู่ในประเทศไทย ประเทศอื่น ๆ ทางตะวันออกกลาง ทางยุโรป ในขณะนี้

สิ่งเหล่านี้ไม่ได้หนีไปจากความเป็นคนกับสังคม เรียกมันว่าการเมืองก็ตาม จะเรียกว่าธรรมะก็ตาม ธรรมะหรือการเมือง จะเรียกภาษาอะไรก็ตาม มันไม่ได้หนีไปจากสังคม ไม่ได้หนีไป มันยังอยู่ในสังคม แล้วมันก็เป็นพฤติกรรมของสังคม

_สู่แดนธรรม... ยังต้องมี สรณะ อยู่ใช้มั้ยครับ

พอครว้า...สู่แดนธรรมเอาคำบาลีมา “สรณ” (อ่าน สะ-ระ-ณะ) สะคือเกี่ยวกับ รณ (อ่าน ระ-ณะ) คือรบ สรณะ คือยังเกี่ยวกับการรบอยู่ เขาไปแปล สรณะว่าที่พึ่ง ๆ คือก็ต้องอยู่ให้ได้กับการรบ พึ่งการรบ และต้องรบอย่างฉลาด รบอย่างให้มีประโยชน์ รบ เอาละ เอาตมาจะไม่พูดคำว่าแพ่ คำว่าชนะ แต่รบให้มีประโยชน์ รบอย่างฉลาด รบอย่างเป็นโลกุตระ ท่านใช้คำนั้น ก็ชัดเจนนะ นี่มันเป็นสัจจะความจริงที่เห็นมาถึงวันนี้แล้ว โลกทั้งโลกในปัจจุบันนี้ โลกในกาละขณะนี้ ปัจจุบันชาติเรียกว่า”ทิฏฐธรรม” เป็นคำภาษาบาลี เรียกว่าขณะนี้

หลุดๆ เลย suddenly หรือภาษาบาลีว่า “สัมปัตติ” ณ บัดเดี๋ยวนี้ มัน
เป็นอยู่ให้เห็น มันมีสิ่งนี้เกิดขึ้นอยู่

เอาละเดี๋ยวอาตมาก็ขอขยายความ โอโห.. ตกลงเวลาเหลืออีก
17 นาที เพิ่งได้ 2 ข้อความ SMS ที่ส่งเข้ามา

พ่อครูไม่โง่ จึงไม่ไปหลงรวย จึงยกย่องกสิกรรม

*__มดแดง สวนสะแกกรัง . พ่อครูเคยกล่าว ประเทศไทยต้องหัน
มาส่งเสริมอาชีพกสิกรรมให้ยิ่งใหญ่ ข้าวต้องราคาถูก อาหารต้อง
ราคาถูก อาหารราคาแพง ข้าวแพง คนตายก็คือคนจน ต้องมีปัญญา
ว่า เราจะรวยไปทำไม มันเป็นเศษกระดาษ*

พ่อครูว่า...โอโห อาตมาภูมิใจ สบายใจที่ผู้ที่มาศึกษาธรรมะที่
อาตมานำพาให้เกิดภูมิปัญญา ให้เกิดความเข้าใจ ที่พูดมานี้ของคุณ
มดแดง ว่าประเทศไทยต้องหันมาส่งเสริมอาชีพกสิกรรมให้ยิ่งใหญ่
นี่ก็จริง เจตนาจริงๆ ไม่ใช่เรื่องเล่นๆ อาตมาเจตนาจริงๆ อยากจะให้
ผู้ที่บริหารบ้านเมืองไทยเข้าใจในจุดนี้ ทำจุดนี้ให้เป็นจุดเด่น เป็นจุด
ใหญ่ เป็นจุดสำคัญของมนุษยชาติคนไทย เพราะคนไทยอยู่ในโซน
(Zone ถิ่นฐาน)ที่ทำกสิกรรม ทำพืชพันธุ์ธัญญาณี่แหละ อาตมาไม่เน้น
ปศุสัตว์ ไม่เน้นประมงนะ อาตมาเน้นพืชพันธุ์ธัญญาหาร

แม้อาตมาจะไม่ไปเน้นประมง เขาก็ต้องทำอยู่ตามวิบากของ
มนุษย์ ปศุสัตว์เขาก็ต้องทำอยู่ตามวิบากของมนุษย์ เพราะฉะนั้น
อาตมาก็ปล่อยเขาไปตามวิบาก แต่อาตมาจะเน้นชวนให้คนมาทำสิ่ง
ที่บาปน้อยลง ปศุสัตว์ก็บาป ประมงก็บาป มันไม่ควรจะต้องไปยุ่งนัก
แต่มันห้ามไม่ได้หรือวิบาก จะพูดอย่างไรอาตมาก็รู้ดีว่า มันไม่มีหมด
ไปได้หรือในประเทศ ประเทศพุทธ ประเทศโลกุตระนี้แหละ มัน

หมดไปไม่ได้หรอก ประเทศอื่นไม่ต้องพูดเลย แต่เรารู้ของเรา มาเน้นควรส่งเสริมพืชพันธุ์ธัญญาหาร อย่างที่คุณמדแดงพูด

อาหารกลีกรณนี้ ส่งเสริมอาหารให้ราคาถูกลงและคุณภาพดี ได้ปริมาณมาก ขายให้ราคาถูกลง มันเป็นสัจจะ เป็นประโยชน์ในตัว จะช่วยคนที่จน จะช่วยคนส่วนใหญ่ของมวลมนุษยชาติ มวลมนุษยชาตินั้นมันเป็นคนจนมากกว่าคนรวย เพราะคนรวยเป็นคนขี้โกง เป็นคนฉลาดขี้โกง ฉลาดเฉโก ดุดกอบโกยสะสมกิเลสมาก ไม่มีวันจะกระจายออกมามาก สุตวิสัยของเขาเท่านั้นที่เขาจะต้องจ่าย ถ้าไม่สุตวิสัยเขาจะไม่จ่าย เขาจะหอบกอบโกยกอบกองให้มันมาก อยู่ในสิทธิของเขาให้ได้มากที่สุดนั่นแหละ มันเป็นเรื่องของกิเลสไม่รู้จักพอ มันเป็นธรรมชาติธรรมชาติของกิเลสคน

เพราะฉะนั้นผู้ที่มีปัญญาจริงๆ เข้าใจแล้ว ประเด็นที่ว่าจะไปรวยทำไม อย่างที่คุณמדแดงพูดมา เราจะไปรวยไปทำไม รวยไปทำขำนะสิ รวยไปทำโง่สิ เนียอาตมาพูดอย่างภาษาโพธิรักษ์ แรงหน่อย รวยไปทำขำน รวยไปทำโง่ คนที่ไปรายนีโง่ทั้งนั้น ขอภักยนะอาตมาพูดอาจจะทำให้คนหมั่นไส้หรือไม่เชื่อ อาตมาชาตินี้จะรวยได้ไหมได้ อาตมาชาตินี้จะโง่ได้ไหม แต่อาตมาไม่ยอมโง่ อาตมาไม่ยอมรวย ฟังทันไหมนี้

เพราะอาตมาว่าไปรายนั่นมันขำน โง่ อาตมาขอภักยจริงๆ ต้องพูดภาษาสัจธรรม อาตมาไม่ได้ไปโกรธไปเคือง ไม่ได้รังเกียจรังอนนะ อาตมาสงสารคนรวย แต่ที่อาตมาพูดนี้ อาตมาพูดธรรมะ พูดสัจธรรม ขอภักยไม่ได้ด่าคุณคนรวยด้วย แต่ภาษามันจะต้องขี้บ่งสัจธรรมที่ถูก “นิคฺคณฺเห นิคฺคหารํ ปคฺคณฺเห ปคฺคหารํ ควรชมคนที่ควรชม ยกย่องคนที่ควรยกย่อง” นิคคัณณะ ตำนีหรือชม หรือด่า พูดให้ชัด

มันเป็นเรื่องสัจจะที่อาตมาสื่อสัจจะ เพราะฉะนั้นคนไม่รู้สัจจะ
เล็กๆ ที่อาตมาหมาย แนนอนเขาก็ต้องโกรธอาตมา นี่อาตมา โสเสีย
อาตมายอมเสียสละ โสเสีย อาตมายอมเสียสละ แนนอนเขาจะต้อง
โกรธอาตมา เขาต้องเคืองอาตมา แต่อาตมาต้องการสัจจะความจริง
ให้คนรู้ เปิดเผยหรือทำความจริงให้ปรากฏ ให้คนเข้าใจ อันนี้อาตมา
ลงทุน เสียสละจะเสียไปเท่าไรก็ไม่ว่า ใครจะคิดว่าอาตมานี้
หยาบคาย ไปว่าไปด่าคนรวย ไปว่าไปด่าคนโง่ ก็แล้วแต่ ด่าคนโง่
ด่าคนรวย ก็ได้ เขาจะมองอย่างนั้นก็ได้

จะรวยไปทำไม มันเป็นเศษกระดาศ กว่าเขาจะเข้าใจว่า
ธนบัตรมันเป็นเศษกระดาศ พุดกับคนที่เข้าใจแล้วมันเข้าใจกัน แต่
คนที่เขาไม่เข้าใจนี้ก็จะเห็นอย่างที่ว่านี้ไหม เขาไม่เข้าใจ มันเป็น
ธรรมชาติธรรมดา

พระพุทธเจ้าไร้ตัวตนจึงรักพระเทวทัตเสมอพระราहुล

*_สว่างแสง ขวัญดาว . น้อมกราบนมัสการพ่อครูด้วยความ
เคารพอย่างสูงสุดค่ะ พ่อครูคะ มีคำกล่าวที่ลูกจำไม่แม่นยำนัก ได้
กล่าวไว้ว่า พระพุทธเจ้านั้นรักพระเทวทัตเสมอพระราहुล นั้นเป็น
อย่างไรคะ น้อมกราบนมัสการพ่อครูสุดเศียรสุดเกล้าค่ะ*

พ่อครูว่า...โอ้โฮ คำนี้ยิ่งใหญ่มาก รักพระเทวทัตเสมอ
พระราहुล ตอบสั้นๆ พระพุทธเจ้ารักพระเทวทัตเสมอพระราहुลคือ
พระพุทธเจ้าไม่มีตัวตน จบ เข้าใจไหม พระพุทธเจ้ารักพระ
เทวทัตกับรักพระราहुลเสมอกัน ท่านไม่ได้มีเอียงข้างไหน ท่านก็รู้ว่า
จะเป็นพระเทวทัตมันก็วิบากของเขา จะเป็นพระราहुลก็เป็นวิบาก
ของเขา การที่พระราहुลมาเป็นพระโอรสของพระพุทธเจ้าก็เป็น
วิบากของพระราहुล การที่พระเทวทัตมาเป็นคู่ต่อสู้ของพระพุทธเจ้า

ก็เป็นวิบากของพระเทวทัต พระพุทธเจ้าจะไปกันห้าม จะไปกันไป ห้ามได้อย่างไร วิบากของเทวทัต วิบากของพระราหุล มันก็เป็นธรรมดา มันต้องเป็นเช่นนั้น มันต้อง Born To Be มันต้องเกิดมาเป็นอย่างนั้น มันก็เป็นของเขา

_สู่แดนธรรม... คนส่วนมากจะมองว่า ถ้าเป็นลูกของตัวเองจะต้องรัก

พ่อครูว่า... นั้นมันเป็นตัวกูของกูใจ มันเอียง แต่พระพุทธเจ้าท่านไม่ได้เอียงข้างไหน ท่านก็ทำอย่าง เอาละตอบมากประเดี๋ยวจะพ้นเผื่อ ตอบไปนี่ก็เข้าใจกันแล้ว

กามกับราคะต่างกันอย่างไร ในคำข่าวมี่ทั้งกามทั้งราคะ

_KO Puwanai โกะ ภูวนัย . กราบนมัสการพ่อท่าน ด้วยความเคารพอย่างสูงครับ ผมมีความเข้าใจกามในอาหาร,คำข่าว ผมไม่สงสัย แต่ผมติดใจ ราคะ ในข่าว หรืออาหาร มีด้วยหรือครับ กราบขอบพระคุณมากครับ กราบสาธุครับ

พ่อครูว่า...อธิบายคำว่ากาม กับคำว่าราคะ ให้คุณฟังก่อนดีกว่าเดี๋ยวจะเข้าใจ ไม่ยากหรอก ไม่ซับซ้อนมากมาย แต่มันก็จะเอียดมันลึกซึ้งอยู่ แต่ลองฟังดู อาตมาจะอธิบายดู มันจะได้เข้าใจชัดเจน

คำว่ากามคือ กิเลสหยาบ ใหญ่กว่าราคะ เพราะฉะนั้นเมื่อคุณหมดกามก็เหลือราคะ เพราะฉะนั้นราคะที่เหลือนั้นก็คือ รูปราคะ อรูปราคะ ราคะมี 3 คือ กามราคะ รูปราคะ อรูปราคะ คุณต้องหมดกามก่อนที่เป็นราคะหยาบ โอฬาริกอัตตา เมื่อหมดโอฬาริกอัตตาแล้วเหลือ มโนมยอัตตา อรูปอัตตา คือ รูปราคะกับอรูปราคะ

ตอบแค่นี้เข้าใจกามกับราคะได้หรือยัง เพราะฉะนั้น คนที่ปฏิบัติธรรมไม่มีลำดับอย่างน่าอัศจรรย์ตัน กลาง ปลาย กามไม่

จัดการก่อน กิเลสถามไม่จัดการก่อน หรือจะเรียกเต็มๆ ว่ากามราคะก็ได้ เรียกเต็ม ราคะชั้นกลางก็ไม่จัดการให้มันหมดก่อน จนคุณสามารถอยู่เหนือกามาวจร คุณก็อวจรอยู่กับกาม โลกสังคมก็อยู่กับโลกกาม แต่คุณเหนือกิเลสถามแล้ว คุณก็ไม่ต้องรบรา ไม่ต้องไปทำอะไรอีก กามทำอะไรคุณไม่ได้ คุณมีธรรมฤทธิ์ คุณมีปัญญา คุณพ้นแล้ว กิเลสถามมันมารอหน้าไม่ได้ อย่างที่เคยอธิบาย กิเลสถามเข้ามาใกล้คุณไม่ได้แล้ว คุณสูงกว่าอนาคามี ยิ่งสูงไปเลยเป็นอรหันต์ด้วยก็ยิ่ง ไม่มีทางที่จะมารอหน้าเลย กาม แต่กามมันไประรานกับคนที่อ่อนแออยู่ แต่คนที่หลุดพ้นแล้วเหนือแล้วกามมาเล่นงานอะไรไม่ได้

เมื่อหลุดพ้นแล้วเหนือกามแล้ว คุณก็เหลือราคะต่อไป คือ รูปราคะ อรูปราคะ คุณก็จัดการอีก จัดการจนรูปราคะหมด รูปราคะก็ไม่ได้หมายความว่า คุณทำกิเลสออก รูปราคะออกไปนี้ คุณก็อยู่ในกามาวจร ยังอยู่ในโลกสามัญนี้แหละ ไม่ได้หลบหนีไปไหน แต่คุณก็ทำกิเลสที่เหลือออกให้หมดอีก แม้หมดรูปราคะแล้วอรูปราคะคุณก็ยังอยู่กับกามราคะ อยู่กับกามาวจรและรูปาวจร และก็ยังอวจรอยู่กับโลกธรรมดาเขานี้แหละที่เขาเป็น แต่คุณต่างหากหลุดพ้น คุณต่างหากอยู่เหนือ คุณต่างหากลอยตัว คุณต่างหากไม่มีตัวตน ที่หลุดพ้นจากสิ่งเหล่านี้แล้ว

__สู่แดนธรรม... พ่อท่านเคยบอกว่าต้องอาศัยพวกกามมาวจรมาช่วยกระทุ้ง

พ่อครูว่า... ใช่ ถ้ามันไม่มีจริง มันไม่ยืนยัน ไม่ได้รับคำตอบหรอก ถ้ามันไม่กระทุ้งเรา เราจะรู้หรือว่าเราอยู่เหนือมัน หรือเราหมดกิเลสแล้ว มันกระทุ้งอยู่ มันก็เหมือนกับกระทุ้งอยู่ในหล่มที่ว่าง กระทุ้งไปก็เราไม่ได้เกิดมีกิเลสที่จะไปมีปฏิกริยากับมันเลย มันก็

เหมือนผ่านไปผ่านมา เพราะเราไม่ไปรับ เราไม่มี มันก็เหมือนตบมือข้างเดียว ถ้าไม่มีการช่วยกระทุ้งเลยมันก็ไม่ชัด เราก็มองไม่เข้าใจว่าไฉนเราอยู่เหนือมันจริงหรือเปล่า และอาจจะคิดว่าเราหลุดพ้นด้วย เพราะเราห่างไกลหนีจากสิ่งเหล่านี้

เพราะฉะนั้น การวิ่งหนีสิ่งที่เราจะต้องหลุดพ้นจากมัน หรือว่ามีอำนาจอยู่เหนือกว่ามัน โดยเฉพาะอำนาจนั้นคืออำนาจปัญญา เป็นความรู้ เป็นพลังฤทธิ์ของความรู้ “อยู่เหนือ” ไฉนร่อนหน้าไม่ติดมารกับพระพุทธเจ้า อย่างในสูตรที่มารบอกว่า “เฮ้ย! ตถาคตเห็นเราแล้ว” แล้วมารวิ่งหนีหุบเลย อาตมาก็พูดซ้ำพูดซ้ำแล้วในพระสูตรนี้

_สู่แดนธรรม... ยังมีนัยซ่อนเข้าไปอีก ที่ว่า เรื่องกาม ถ้าหากจะให้ไปสนใจในธรรมะ พระองค์กลับบอกว่า ควรสนใจธรรมะในระดับกาม คือธัมมกาโม ไม่ใช่ให้สนใจแค่เหยาๆ แหยะๆ เป็นธัมมราคะ นี้ไม่ใช่ นะครับ

พ่อครูว่า... อันนี้สู่แดนธรรมเขาเอาลึก คำว่าธัมมกาโม แปลว่าความใคร่ในธรรม เป็นกาม เป็นความใคร่อยากได้ธรรมะ เพราะฉะนั้นมันเป็นภาษาที่ซับซ้อนที่บอกว่าอยากได้ธรรมะ แล้วธรรมะนี้อยู่ในละไว้ในฐานที่เข้าใจว่า มันเป็นธรรมนะ มันไม่ใช่อธรรม ละไว้ในฐานที่เข้าใจ เพราะฉะนั้น คุณใคร่ในธรรม ไม่ใช่คุณใคร่ในอธรรม จบแค่นี้ก็แล้วกัน เดียว จะต่อมากกว่านี้จะฟันเฟื่อ

SMS ต่อมา ของคุณแสงอรุณนิยาว ยกไว้คราวหน้า อาตมาแค่นี้ก่อน ให้คุณเดินดินต่อ

สมณะเดินดิน... อากาศเปลี่ยนแปลงนะ สุขภาพของพ่อครูช่วงนี้จะไม่ค่อยปกติเท่าไร แต่พ่อครูลงมาเทศน์ อาศัยว่า พระพุทธเจ้าจะลงมาเข้าทรงด้วย

พ่อครู (หัวเราะ) อาตมาอาศัยพระพุทธเจ้าเข้าทรง

สมณะเดินดิน... พ่อครูก็เลยลงมาโปรดพวกเรา ประเด็นที่พ่อครูพูด ก็อธิบายที่ว่า ทักษิณนี่ ดูเขาเจริญ แต่เขาก็จะอ่อนแอ นี่เป็นเจริญทางโลก

พ่อครูว่า โอ้โฮ! ทางธรรมเขาหนักมาก เขาเสื่อมทางธรรมหนักมาก เจริญทางโลกียะ ทางอาชญาวิทยา ทางอาชญากรรม

สมณะเดินดิน... ตอนนี้คนนักวิจารณ์นักวิเคราะห์ว่า ตอนนี้อย่างประเทศไทยมีนายกฯ ก็คน อย่างน้อย 3 คน เพราะว่า ตอนนั้นคุณลุงอิงมาพบนายเศรษฐา นายกฯ เศรษฐาบอกตอนนี้มีนายกฯ 2 คนแล้วนะ คนก็เลยไปคิดต่อว่า เอ๊ะ! จริงๆ มีแค่ 2 หรือมี 3 คนกันแน่

พ่อครูว่า นายกฯ ตัวจริงนั้น ทักษิณ

โยมว่า มี 4 คน นายกฯ ทิพย์ นายพิธา ล้มเจริญรัตน์

คุณสุแดนธรรมว่า คนที่ 5 ก็มีครับ

สมณะเดินดิน... เดียวๆ เอาแค่นี้ เดียวจะสรุปไม่ลง คือ อันนี้เป็นตัวอย่างให้เราศึกษานะว่า มีความเจริญรุ่งเรืองในทางลาภ-ยศ-สรรเสริญ แต่มีความอ่อนแอทางธรรมะ ทางคุณธรรมะเสื่อมลงไป ดูอย่างคนที่มาทำงานรับใช้ทักษิณ หลากๆ คนได้รับตำแหน่งเป็นรัฐมนตรี ต่างๆ นานา คือ อดีตวีรชน ในยุค 14 ตุลา (2516-2519) คนทำงานที่ใครๆ เรียกว่า เก่งมาก เป็นวีรชนในยุคนั้นนะ แต่ตอนนี้ก็เป็นคนที่เจริญก้าวหน้าในโลกียะอย่างมากเลย ทำงานได้ตำแหน่งเป็นรัฐมนตรี เป็นอะไรๆ แต่ไม่ต้องไปพูดถึงอุดมการณ์ในยุค 14 ตุลา ตอนนั้นเลย เพราะอะไร เพราะว่า พอได้เป็นรัฐมนตรีเป็นตำแหน่งใหญ่ๆ โตะๆ แล้ว คุณธรรมก็ค่อยๆ หดไปๆ หดไปเรื่อยๆ

พวกเราเองก็เหมือนกันนะ อาตมาคิดว่า พ่อครูพาพวกเรามาจน
นี้ ตรงข้ามกับธรรมกายเลย อย่างรัฐมนตรีสมศักดิ์ เป็น รมว.รอง
นายกฯ นะ มาพูดครั้งสุดท้ายนี้ พูดในสาขาของธรรมกายที่
หนองคาย หรือที่ไหนดะ บอกว่า ตอนนี้เรากำลังปลดปล่อยแล้ว
เดี๋ยวทุกอย่างก็จะกลับคืนมา คุณสันติสุข(พิธีกรข่าว Top News)วิเคราะห์
ว่า โอ้โฮ! รับรองเลย เดี่ยวจะได้เห็นพระที่หายาก คือ ธัมมชโย พระ
ที่หายาก เดี่ยวก็จะได้ปรากฏตัวแล้วละ เพราะว่าสาขาเขานี้ยิ่งใหญ่
ขึ้นมา

พ่อครูว่า เอ้! ทักซิธกับธัมมชโย ใครหายากกว่ากัน (ฮาๆ)
สมณะเดินดิน... หายากคือกัน หายากทั้งคู่แน่แหละ ก็จะได้
กลับคืนมา

แต่ว่า ทิศทางที่พ่อครู ที่อาตมาทำงานกับพ่อครูมา 40 กว่าปี
อาตมาเห็นอย่างหนึ่งว่า ที่ชาวโศกอยู่รอดปลอดภัยมั่นคงนี้ ก็
เพราะพวกเราเดินตามรอยพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ที่พามาจน ไม่มี
อะไรสะสม อันนี้จะเป็นเครื่องคุ้มครองเราได้อย่างมากเลย แล้วเราก็
ดู พระที่หายาก เดี่ยวจะหาง่ายขึ้นมาแล้ว เดี่ยวคนพอจะมีลาภมียศมี
อะไรขึ้นมา แล้วก็จะปรากฏตัวขึ้นมา

ยุคนี้ ดูอีกทีก็ดีเหมือนกัน ที่พ่อครูบอกว่า มีประเทศไทย
ประเทศเดียว มีโลกกับโลกมากที่สุดๆ โกงก็โกง แหก แม้แต่ติดคุกก็
ยังโกงต่ออีก อะไรอย่างนี้นะ แต่คนที่เสียสละ ก็เสียสละจน
หมดเนื้อหมดตัว ถูกยึดทรัพย์ เป็นคนล้มละลาย ถึงอย่างนั้นก็ยังมาสู้
ต่อนะนี้ ซึ่งไม่มีประเทศไหนในโลกนี้มีสภาพ 2 ให้เราให้เห็นอย่าง
สมบูรณ์ได้อย่างขนาดนี้ พวกเราก็ดูเอาละกัน ถ้าเราเป็นศาล หรือ
เป็นคนให้ความยุติธรรม เราควรจะอยู่ทางฝ่ายไหน

จบ